

„H A S O I T” [Prouvy : Va] :: —, 1217, L 24 H 8/101.

Rom. *hasētum*, collectif de germ. *hasi-* < *haisjō-* f. „hêtraie”.

„H A S P A” (unb., RB Detmold oder Hannover) :: —, (1015-25) kop. mitte 12., Ka vita Meinwerci, 39.

„H A S P R A I S” (bois à Auby : Do) :: Hasprach, 1076, L 1 G 11/41; 1081, L 1 G 10/6; 1104, L 1 G 10/7. — Hasperach, 1081, L 1 G 109/282. — Hasperaz, 1161, Bv H 676/3.

„H A S P R A I S” [Mouriez : Mt] :: Hasperaz, 1079, A Au.

HASPENGOUW, zie Hesbaye.

„H A S P R E” = Eisdén : Lb :: Haspere, 1213, Kl 10. — Haspre, 1213, I L 29. — Aspre, 1221, I L 39.

HASPRES : Va :: Hasprum, ± 1040 cop. milieu 11e, *Gesta episc. Camer.*, Hb 75 F 15, 82 v°. — Haspre, 1150, A V 2807/1; 1197, L 58 H 19/100; 1200, Ab M; 1217, L 24 H 8/101; 1219, L 28 H 33/983. — Haspra, 1162, G N; 1181, L 10 H 146/2250; 1183, L 10 H 146/2252; 1213, L 36 H 287/4512; 1217, L 36 H 75/860. — Haspere, 1162, G N. — Haspera, 1176, L B 1477/109 et A V 2807/2. — Haspram (acc.), 1195, L 1 H 44/491. — de Haspro, 1198, L G C.

HASSEL [Bork : Mü] :: Hasle, 10., D W IX a 1 a, 35 r°. — Haslen, mitte 12., D W II a 1, 10 r°.

Germ. *haslja-* n., Kollektiv, resp. *haslum*, dat. pl. zu *hasla-* m. „Hasel”.

HASSEL [Weiler-zum-Thurm : Lx] :: Hassele, 1192 kop. ± 1222, Go I 71, 117 r°.

HASSELBECK [Heiligenhaus : Dd] :: Hasalbeki, 10., D W IX a 1 a, 18 v°. — Hasselbeke, mitte 12., D W RH9, 16 v°. — Hasilbeche, 1194, D Kw 14.

Germ. *hasla-* m. „Hasel” + *baki-* m. „Bach”.

„H A S S E L E” (unb. ± Merl : Kb) :: Hasle (lies Hassele), 1213, Kb 171/16.

HASSELO [Weerselo : Ov] :: in Hasloe, 10^e, D W IX a 1 a, 38 v°. — Haselo, midden 12^e, D W II a 1, 29 r°.

Germ. *hasla-* m. „hazelaar” + *lauha-* n. „bosje op hoge zandgrond”.

HASSELS, d’ [Drongen : Gt] :: siluula Haslod, 966, ed. DB, p. 162. — Hasleth, 1087 kop. eind 13^e, Dr I 5 v°. — Hasselt, 1168 kop. eind 12^e, G LT 109 r°; 1187, Mze II 252/1.

Germ. *haslōpu-* f., collectief bij *hasla-* m. „hazelaar”.

HASSELSWEILER : Aa :: Hassilo, 11., K D 2 I (zweif. ident.). — de Haselo, ±(1150-65), K Schr N 2. — Hassela, bald nach 1203, D A 20. — Haslen, 1219, D SAA 10.

Germ. *hasla-* m. „Hasel” + *lauha-* n. „Wäldchen auf hohem Sandboden”. Hassel und Weiler waren ehemals zwei verschiedene Dörfer; siehe Weiler.

HASSELT : Ha :: Hasselth, 1171 kop. midden 13^e, H Tc 63. — Hallvt, 1203, Luik, Ib 162, 18 r°. — Hasselt, 1211, Tl 59; 1213, Av A 88; 1218, Ie H; 1220, H H. — Hasselht, 1213, Ie H.

Germ. *haslōpu-* f., collectief bij *hasla-* m. „hazelaar”.

HASSELT [Meise : Br] :: Hasselt, 1211, Gr 5; 1221, Gr 6; 1224, Gr 6.

HASSELT = ALTHASSEL [Moers : Dd] :: silua Hasloth, 10., D W IX a 1 a, 5 v°. Germ. *haslōpu-* f., Kollektiv zu *hasla-* m. „Hasel”.

HASSELT [Overpelt : Mk] :: Haeslaos, 718 kop. 1191, Go I 71, 40 r°. — Husloth (lees Hasloth), 726 kop. ± 1222, ib., 82 r°.

Beide vormen zijn taalkundig onverenigbaar. *Haeslaos* : *haisjō-* > *hasi* f. „beukensbos” + *lauhas*, plur. van *lauha-* n. „bosje op hoge zandgrond”; de spelling *ae* in de oudste oorkonden van Echternach duidt umlaut van *a* aan.